

[Kirsten Wind Rasmussen]

Endelig vil vi i CD gerne udtrykke stor tilfredshed med, at der skal ske en generel styrkelse af faget dansk. Denne styrkelse har været efterlyst længe fra mange sider, helt forståeligt ud fra den betragtning, at alle lærere kommer til at bestride undervisningen i dette folkeskolens måske vigtigste fag.

CD støtter altså fuldt ud det foreliggende forslag.

Poulsgaard (FP):

Somme tider spekulerer man på, hvordan det ville se ud, hvis alle grupper var så rigt repræsenteret herinde som skolelærere. Halvdelen af dem, der har haft ordet, har jo været skolelærere eller tilknyttet skolen, og det går også igen. Her er der i hvert tilfælde noget, man har forstand på. Hvordan med alle de tusinder af små købmænd og håndværkere, der kom i klemme i sin tid? Stod man da op på rad og række og anbefalede videreuddannelse og omskoling og alt det dér? Kom man med lovforslag? Nej, man gjorde ikke en disse; de fik lov til at sejle deres egen sø. Men her har vi altså en gruppe, der har mange meningsfæller og kolleger i folketinget, og så skal der altså virkelig ske noget, hu hej og vilde dyr.

Undervisningsministeren er somme tider en meget ærlig mand. I et svar til hr. Glistrup sagde han engang – det er ikke så længe siden det svar blev afgivet – at selv om vi nedlagde samtlige seminarier, havde vi ikke lærermangel før langt ind i år 2000. Undervisningsministeren nikker bekræftende. Altså er der rigelig plads på disse seminarier. Det er den ene ting.

Derudover har man så travlt med uddannelse. Ja, guderne skal vide, at det er godt nok med uddannelse, men der er bare det, som er lidt forkert, at folk ikke vil arbejde, når de får uddannelse. Jeg kan nævne to områder. Jeg kender en ung mand her i København, der fik arbejde lige på stedet, for han ringede til Bladkompagniet, og så skulle han rende med aviser fra kl. 3 om morgenen til kl. 7 om morgenen til 63 kr. i timen. Man siger, at man ikke kan få arbejde i København. Han tog bare en telefon og ringede, og straks var der arbejde til 63 kr. i timen. Ja, det var en lidt ubehagelig arbejdstid.

Vi kan nævne sådan noget som landbrug – det er vel ikke dér, de unge er højest uddan-

nede – man kan simpelt hen ikke få medarbejdere i landbruget, men alligevel skal man altså til at uddanne.

Lad mig sige det så klart som overhovedet muligt: vi er enige med de konservatives ordfører, hr. Kirkegaard, der sagde, at vi havde haft en lukket verden, og at det i hvert fald var godt, at man nu fik bugt med denne lukkede verden, altså at lærerne fik kendskab til andet end bare skolemiljøet. Vi er også enige i, at en læreruddannelse, der sigter på erhvervslivet, er et gode, men vi er søreme ikke enige i, at vi nu bare for at sikre seminariernes beståen skal oprette en hel masse lærerpladser igen.

Derfor vil jeg sige: lad os nu se, hvad udvalgsarbejdet medfører. Jeg vil ikke love ministeren, at vi vil støtte forslaget, men lad os nu se på det.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Der er altså nogle i uddannelsesudvalget, der ikke er folkeskolelærere – det er jeg ikke – men alligevel synes jeg, der er mangt og meget i folkeskoleloven, der godt kunne trænge til at blive revideret, og det er der mange og gode grunde til.

VS er varm tilhænger af en folkeskoleuddannelse, der rækker langt videre end folkeskolen. Vi mener, at skolen skal rettes ud imod arbejdsmarkedet og samfundet, det pulveriserende liv på godt og ondt uden for skolens porte. Folkeskolelærere skulle også kunne undervise på arbejdspladser, i fagforeninger, i studiekredse, og læreren burde have den nødvendige efteruddannelse hertil. Det samfundsmæssigt arbejdsmarkedsrettede skulle gennemsyre alle fagene i skolen, ikke kun linjefagene. Alt for mange lærere i dag ved meget lidt om det, der foregår udenfor.

Men undervisningsministerens forslag om et fag, som skulle gøre det muligt for de færdiguddannede lærere at fuldføre den funktion, handler om, at læreren skal ud og være ansat i den private sektor, og så nævnes der som sædvanlig EDB, datalære og informatik.

Initiativerne skal komme fra det enkelte seminarium, og så skal undervisningsministeren fastsætte efter de indkomne forslag, i hvilke fag eller fagområder der skal undervises.

Her kommer vi til noget, som slår én næsten med en betonhammer, når man læser